Mizah

Halk Partisinden sermayele - rinin hesabı soruluyor:

C. H. P, — Merak etmeyin , çoğu kalbdı!

Taşra Bayilerimize

Mahdut olmakla beraber bazı bayilerimiz son aylar zarfında gazetemize borçlarını muntazam göndermemektedirler. Namus ve haysiyetlerine itimat ederek kendilerine geniş kredi açtığımız bayilerden bu tarzda hareket edenlere karşı biz de durumumuzu değiştirmiye karar verdiğimizi ilân etmek zorundayız. Bunlardan, ihmallerinde devam edenlere irsalâtı keseceğiz. 15 Kasım tarihine kadar hesaplarını ödememiş olanlar hakkında kanunî takibatta bulunacağımızı ve diğer neşriyat sahibi arkadaşlarımızın uyanık olmaları için isimlerini neşir ve teşhir edeceğimizi bildiririz.

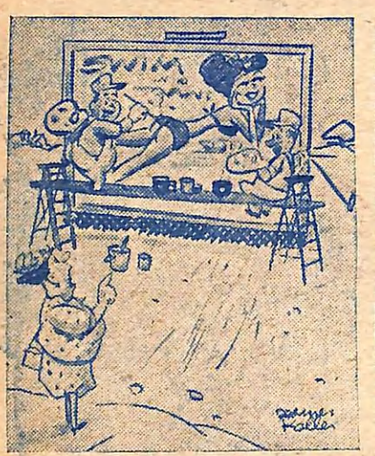

Kıskançlık!
— Marvin, gel buraya!

— Şimdi eve buyurun, sizi bir de karım görsün!

— Eski dadım bana açık hikâyeler anlatırdı. Sen ne cahil şeysin?

— Çok değerli bir daktilodur, her şefi çabucak yetiştirir!

Kadın Nükteleri

KOLTUK

Hamiyet Yüceses konser için bilet alacaktı.

Gişeye girip:

— Bir koltuk, dedi.

— Yirmi lira, efendim.

Hamiyet şaşırmıştı:

— Affedersiniz, dedi. Yanlış anladınız galiba. Koltuğu satın almak istemiyorum...

DEMİR LEBLEBİ

Doktor vitaminlerden bahsediyor ve meyvaları kabuğile yemenin faydalarını anlatıyordu.

Dinliyenlerden zeki bir kadın sordu:

— Bilâistisna bütün meyvaları kabuğile mi yemeli, doktor?

— Evet. Meyvaların kabuğunda vitamin vardır. Meselâ sizin en sevdiğiniz meyva hangisidir?

— Hindistancevizi!

LEZZETİNDEN SUAL OLUNMAZ!

Müşteri kahveden bir yudum aldıktan sonra kadın garsona sordu:

— Bu ne bu, Allahaşkına? Kahve mi, nohut mu?

Garson hanımın da sorulacak suali vardı:

— Lezzetinden anlamadınız mı?

— Hayır.

— O halde ha kahve olmuş, ha nohut. Ne ehemmiyeti var?

KÜLL-Ü ŞEY'İN...

Ohannes dini bütün bir hıristiyandı. Herşeyin aslına dönmesi taraftarı olduğu için, öldükten sonra yakılmasını istiyordu.

Karısına vasiyetini tekrarlıyor:

— Ben öldükten sonra muhakkak yakılıp kül haline gelmek istiyorum, diyordu. Sakın unutma...

Hayganuş:

— Öf sen de, Ohannes! dedi. Sağlığında her tarafı kül içinde bıraktığın yetmiyor?

Cilt 9, Sayı: 225 FİYATI 25 KURUŞ 27 Ekim 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon : 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Birleşmiş Milletler senei devriyesi münasebetile: Demir tavında dövülür!

İkinci Cumhuriyet

TARİH bir tekerrürdür. Nasıl Fransız tarihinde birkaç defa cumhuriyet ilân edildiyse, nasıl bizim tarihimizde Meşrutiyet iki taneyse Cumhuriyet de iki defa tekrarlanmış oluyor. Birincisi 1923 yılının 29 Teşrinievvelinde ilân olunduydu, ikincisi de 1950 yılının 29 Ekiminde geliyor.

İkinci Cumhuriyetle birinci Cumhuriyetin farkı meydanda: Birincisi sadece Cumhuriyetti. İkincisi de Demokrasi Cumhuriyeti. Demokrat Hükûmetimizin bu ilk Cumhuriyet Bayramını belki bir yeni tesis saymıyan, saymak istemiyen gafiller bulunacaktır. Meselâ muhalifler... Onlar diyeceklerdir ki, bu senenin Cumhuriyet Bayramile eskileri arasında hiçbir fark yok: Yeni iktidar, eski iktidarın çocuğu; yeni idarenin idaresizlikleriile eski idarenin idaresizlikleri hep birbirinin ayni; hayat hep o pahalılıkta, işler hep ayni işlemezlikte. O halde iki nevi Cumhuriyet arasında ne fark var?

Biz buna cevap olarak diyoruz ki: Birinci Cumhuriyete nazaran şimdiki daha çok cumhuriyete benziyor. Belki işler ayni şekilde, fakat görünüş başka kılıktadır. Bir kere yirmi beş sene tek parti vardı, şimdi partiler çiftleşti, hattâ üçüzlendi. Birinci Cumhuriyetin son yıllarında duvarlardan indirilen Atatürkün resimleri yine yerlerine asıldı. Eskiden demokrasi kelimesi yalnız lûgatlerdeydi, şimdi herkesin ağzında. Nihayet, Birinci Cumhuriyet devrinde iktidar sonuna kadar değişmemişti, halbuki yenisinde o kadar uzun süreceğe benzemiyor. Sonra, eskiden C.H.P.nin kusurları ve hataları ancak gizli gizli sayılıp dökülürdü, şimdi bağıra çağıra söyleniyor.

Her ne kadar muhalefetin aleyhinde ise de, bütün bu değişiklikler birer değişiklik, birer fark teşkil etmez mi?

Bu hakikatleri itiraf ettikten sonra, «Mizah» ikinci Cumhuriyeti bütün yurttaşlara can ve gönülden tebrik eder ve doğumu bu devre rastlıyan «demokrasi» yavrusuna uzun ömürler diler.

— MİZAHÇI —

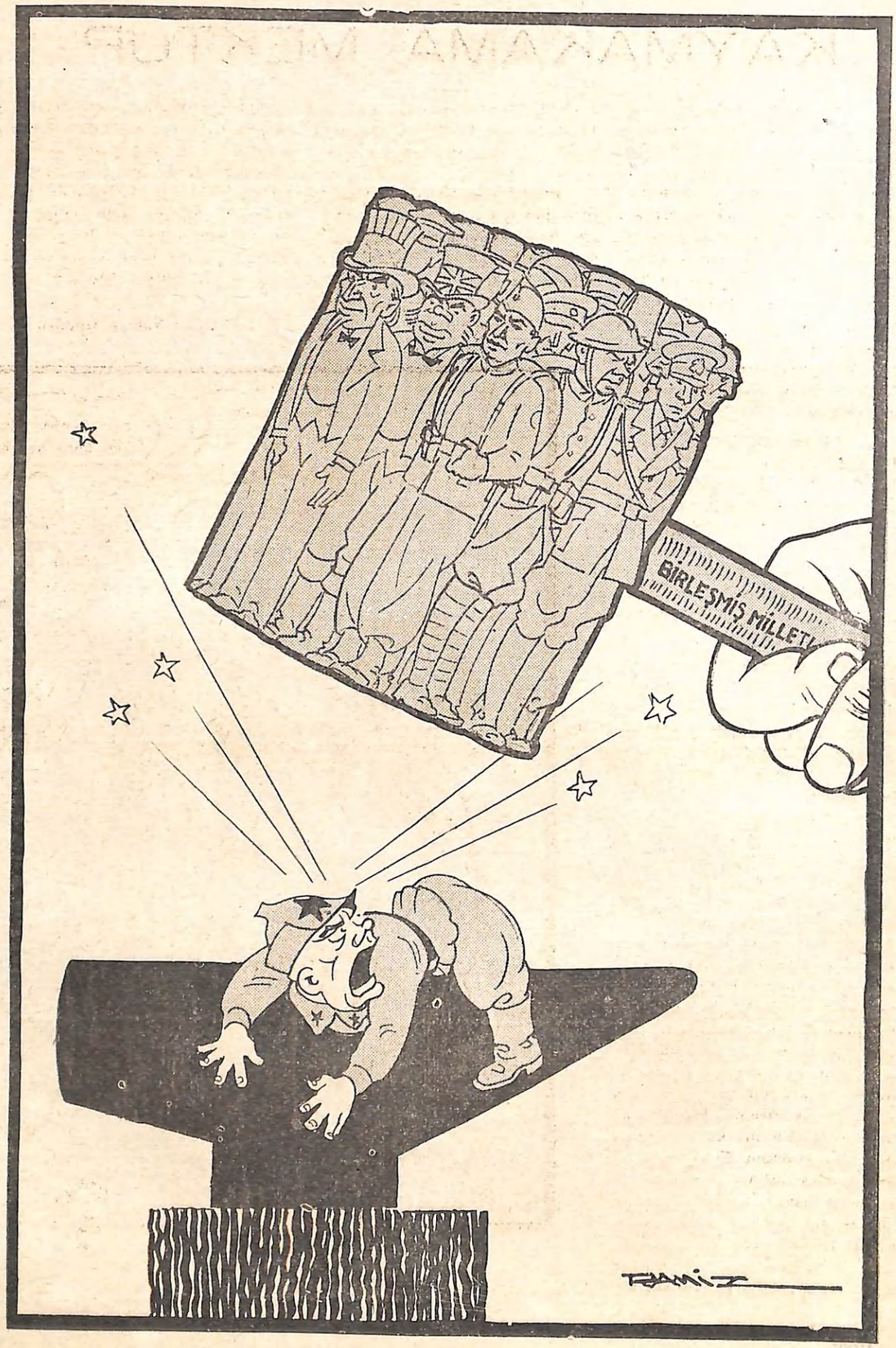

Nihayet kafasına dank dedi!

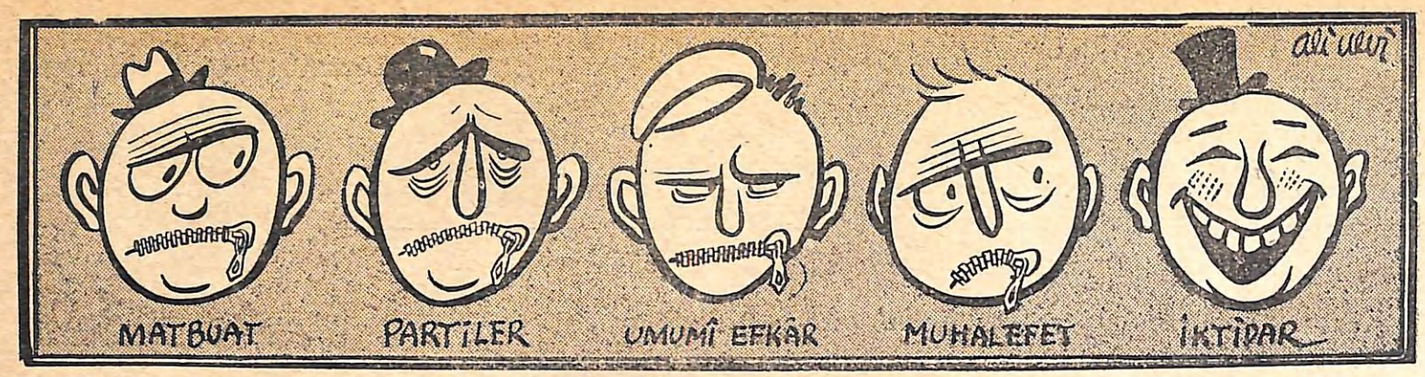

Demokrasiyi koruma kanun tasarısı!

KAYMAKAMA MEKTUP

Uluborlu kaymakamının ettiklerini duydunuz mu? Kazaya bir tiyatro trupu gelince kasabanın bütün ekâbiri tiyatronun oynadığı kahveye dolmuşlar. Kahve fincanlarile ikram edilen içkileri içmişler. Evvelâ kaymakam mantar (!) tabancasına sarılmış (mantar dediğin de böyle olmalı!). Hazırun tabancalara, kamalara, palalara, saldırmalara, sonra da sahnede oynıyan kızlara sarılmışlar. Ahali kaçışmış, onlar da sabahlara kadar neş'eli bir gece (!) geçirmişler...

Artık ne geçirdikleri uzakta bulunanlara meçhuldür. Lâkin ne kaymakamı, ne de tevabiini bu harekette suçlu görmedik. Belki, küçük bir zaman hatası olabilir. Öyle değil mi? Hâdise kırk yıl evvel olsaydı «Nişve-i Meşrutiyet» adını alırdı. Aradan kırk yıl geçtiğine göre buna da olsa olsa «Neş'e-i Demokrasi» demek kâfi!

İlâhi kaymakam! İnsanlar işte böyle nankördürler. Senin orada şu mukaddes demokrasiyi tesis etmek, bunca zamandır C.H.P. nin çektirdiklerini unutturmak, seçim serbestliğini kazandırmak için nelere katlandığını, ne fedakârlıklar yapıp ne meşakkatlere uğradığını unuturlar. Demokrasi sayesinde artık istiklâline kavuşmuş, şunun bunun müdahalesinden kurtulmuş esaslı bir idare âmiri olduğunu hatıra bile getirmezler. Ayni nankör insanlar bunca mahrumiyet ve mesaiden sonra hâlâ kaymakam olarak bırakılmandaki haksızlığı görmezler de küçücük bir mantar tabancasını sana çok görürler. Sanki top atmışsın, sahneye tank yürütmüşsün gibi kıyametleri koparırlar. Belki de sana işten el çektirirler. Halbuki ne olmuş? Emeklerine karşılık biraz def'i gam etmişsin. Bunun için seni defetmek mi lâzım? Demokrasi sevincile mantar tabancası atmışsın! Bunun için seni işten atmak mı lâzım? İşte hayat böyledir kaymakam efendi oğlum! Evvelâ vaid, sonra sükût! Bu sükûtu bozan, büyüklerin rahatını kaçıran kendi halinde bir mantar tabancası bile olamazsın! Bunu unutma!

Bindiğin arabanın düdüğünü öttürdüğün müddetçe hoşsun, iyisin. Kös davulu çalsan zarar etmez, duyan olmaz. Fakat biraz aşka gelip silâha sarıldın mı, velev mantar tabancası da olsa, resmî sıfatın hemen hatırlanır. Sahneye yürümek istedin mi, velev tiyatro sahnesi olsun, salâhiyetsizliğin akla gelir. Neyine lâzımdı neş'elenmek? Bırak onu demokrasi kurtlarına. Çekil kabuğuna... Elbette sen de aşka gelip neş'elenecek, demokrasiyi hatırlıyacaksın. Amma unutma, bunu ancak seçim zamanı yapabilirsin. Yoksa...

— Emekli Nahiye Müdürü —

Mizah mecmuası Cumhuriyetin yıldönümünü sayın okuyucularına ve memleketin inkılâpçı gençlerine kutlu olmasını temenni eder.

— İki ay sonra genel evler kapatılıyor, nereye gideceğiz?
— Özel evlere!

Polis — Amerikan sigarası içiyorsun ha? Yürü karakola!

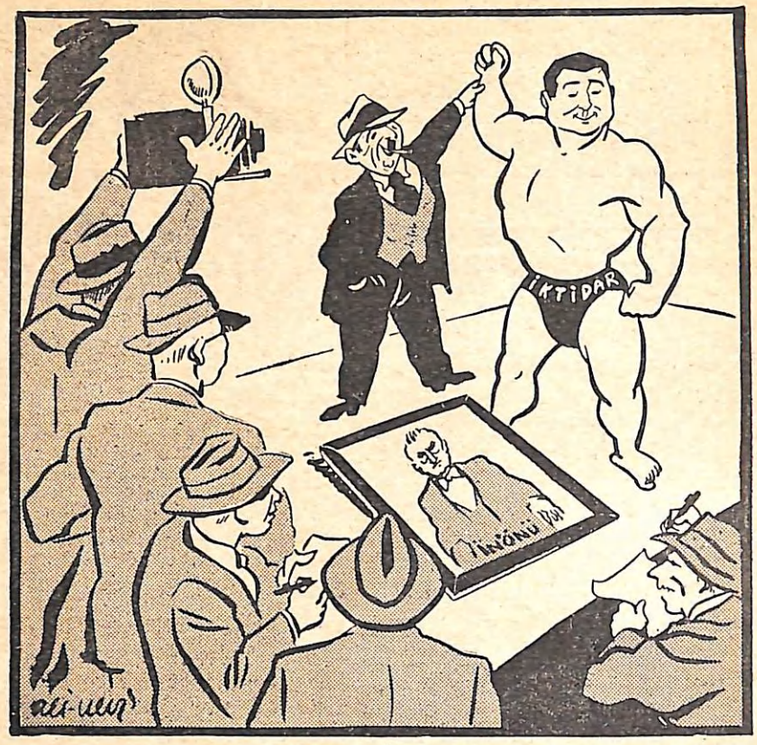

Malatya zaferi!

Tek Keramet

Biz bize benzeriz

Âşıkız kan ile yaştır dolu peymâne bize
Meşkeder şevka düşüp yanmayı pervâne bize

Ederiz Hâlika yerken de içerken de duâ
Ayni ilhâmı verir mescid ü meyhâne bize

Hem koşarlar bizi taklîde bütün pîr ü civân
Hem de derler bir ağızdan deli dîvâne bize

Nerde bulsak alırız köhne vapur hurde şilep
Güç düşer hallicesinden gemi bir dâne bize

Hepsinin menzil-i maksûdudur İstinye Doku
Görünür koy bu şerâitle yatakhâne [1] bize

Bence tâmîrine kâfi gelemez teknelerin
Olsa yekpâre Boğaz sâhili tersâne bize

Bizde bir Halkevi var bir de bizim halkın evi
İşbu kâşâneyi bahşetti şu vîrâne bize

Gideriz Mirgüne ahbâbı ziyâret diyerek
Kol açar bâzı çınar bâzı da kestâne bize

Âşinâlar çıkıyor öyle vefâsız ki Ozan
Şimdi cânan görünür bir sürü bigâne bize

AKILLI OZAN

[1] Zinhâr «batakhâne» okunmaya; vezin ve kafiyesi bozulmazsa da mânâsı ibhâm ve iyhâma kaçar. **A. O.**

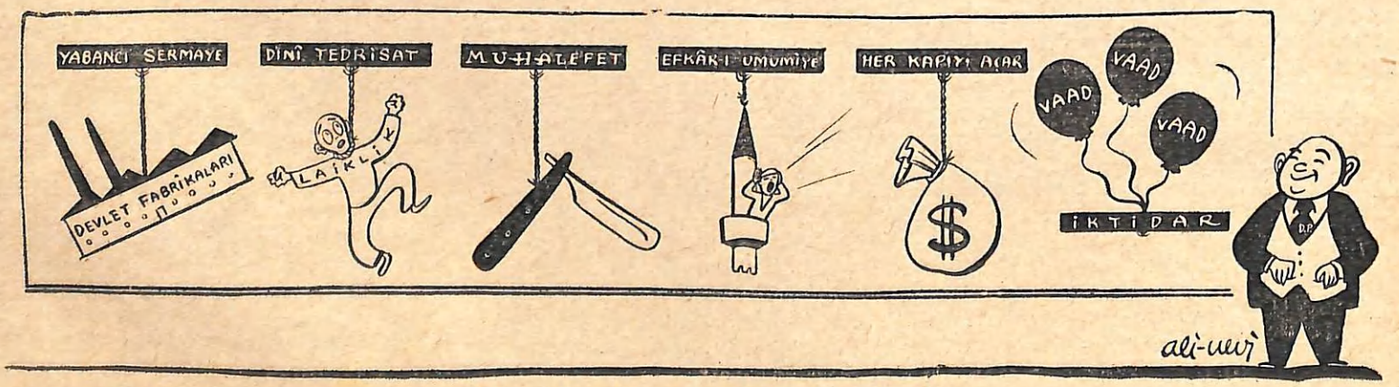

Malûm kapıların malûm anahtarları!

Sene 1 — Sayı 23 27 Ekim 1950

Mizah

Ayrıca satılmamakla övünür, haftalık ciddi gazete

PERİ

Zevk mecmuasıdır.

SON DAKİKA:

HASTANELERDE TEMİZLİK!

Sağlık Bakanlığı yeni bir tamim gönderdi. Buna göre hastanelerde artık rahat ve temiz bir yatakta ölmek mümkün olacaktır.

Can kurtaran

İstanbul Valiliğiyle Devlet Denizyolları arasında mütemadiyen volta vuran sayın Yusuf Ziya Öniş, bu idarenin galiba Akay olduğu sıralarda Denizbankın başına getirilmişti. Denizbankın başına gelenler, sayın Öniş'in çekilmesile sona erdiydi. Şimdi Gökay'ın Valiliği zamanında Öniş'i yine sahnede görüyoruz: Denizyolları İdaresinde herkesin malûmu olan idaresizliklere son vermek üzere burasını anonim şirket haline koyacak bir proje hazırlamış.

Bizde, suya müteallik işlerin şirket halinde nasıl idare edildiğini Şirketi Hayriye ve Haliç vapur şirketlerini hatırlıyanlar bilirler. Öniş Denizyollarını şirket haline sokup da başına geldiği takdirde, kendi kudreti ne olursa olsun, hasıl olacak manzarayı tasarlamak pek güç değildir. Mazideki tecrübelerden faydalanılmadıkça, halde ve istikbalde tecrübelere devam olundukça elbette işler düzelmez. Lâkin vaktile Denizbankı feshedip kurtaran el, bakalım o zaman yine ayni şeyi yapabilecek mi?

Churchill, kırk yıl evvel bir bostan kuyusuna düşmüş. Bahçıvanın oğlu kendisini muhakkak bir ölümden kurtarmış. Kırk yıl sonra, Tahran konferansı dönüşü, Churchill, zatürreeye yakalanarak yine ölüm tehlikesile karşılaşmış; ayni bahçıvan çocuğu, yâni penisilin kâşiflerinden Doktor Fleming yine imdadına yetişmiş.

Heyhat! Churchill'in talihi nerede, bizim Denizyollarının talihi nerede!

— * * —

Din sahtekârlarına dikkat!

Memuriyet matrudu, hapishane kaçkını bazı kimselerin mukaddes dinî hissiyatımızı şahsî menfaatlerine âlet ederek iyi niyet sahibi vatandaşları dolandırmakta olduğunu bir müddettenberi biliyoruz.

İnsanın kendisine Peygamber süsü verebilmesi için yetiştiği cemiyetin ahlâk telâkkilerine zerre kadar sahip olması değil, tamamen malik bulunması şarttır. Hangi çirkefte çıktığım gayet iyi bildiğimiz bu din dolandırıcılarından sakınmalarını sevgili milletimize hatırlatırız.

Biz de, milyonlarca Türk gibi dindarız; fakat dindarlığımızı zaruret olmadıkça ilân etmedik. Çünkü hakikî iman davul zurnayla teşhir edilmez. Böylelerinin gayesi, cemiyetin kendilerine reddettiği hayat hakkını halkın sırtından geçinerek sağlamıya çalışmaktır. Bu millet, böyle sahte dindarlardan, yobazlardan asırlarca neler çektiğini hâlâ unutmamıştır.

Din dolandırıcılarına dikkat!

İbret Levhası

İstanbul Belediyesi, tarihî tekâmül sırasile tramvay, otobüs, vapur ve trenlerde halkın nasıl tertibat alacağını göstermek üzere, bir sardalya fıçısının tıpkı onlar gibi, yüksekten görünüşüne ait büyük fotoğraflar hazırlatmış ve bunların taşıtlara konulması yolunda ilgililere şiddetli emirler göndermiştir.

İşbu ibret levhaları yerlerine asılır asılmaz, sihirli değnekle dokunulmuş gibi halk birdenbire sardalya fıçısında olduğu gibi istife girecek ve tramvay, otobüs, vapur, tren gibi taşıtlarda yolculuk nisbeten rahat olacaktır.

GENEL EVLER KAPATILIYOR!

Uluslararası bilmem hangi teşkilâtın kararına uyularak, yılbaşında genel evlerin kapatılacağını haber aldık.

Tenha kırların, karanlık sokakların bu işe tahsis edileceğini gözönünde tutan makamlar buralarda bekçi ve fenerleri kaldırmıya karar vermişlerdir. İlgilileri tebrik ederiz!

MÜSABAKAMIZIN TAFSİLÂTI

En Güzel Tırnak

Bir müddettenberi bu sayfanın üstünde neşrettiğimiz müsabaka kuponlarının mahiyetini açıklıyoruz.

Mecmuamız hanımlar arasında en güzel tırnak müsabakası açmıştır. Bu orijinal müsabakaya iştirak edeceklerin tırnaklarını Foto Sabah'a götürmelerini, resimlerini çektirip evvelce neşrettiğimiz kuponlarla birlikte bize yollamalarını rica ederiz.

Böylece, güzel tırnak müsabakasile ilgilenecek hanımlar, eski sayılarımızı arayacaklarından, günlük gazetelerin müsabaka kuponu neşrinde tahakkuk ettiremedikleri hedef bizim lehimize halledilmiş oluyor.

Şartlar: Tırnakların uzun, sivri ve keskin, ve nihayet güzel olmasından ibarettir. Keskin tırnağın güzel olmıyacağını zannedenler, jüriye dahil mütehassıslarımızdan Eşref Şefik Atabeye başvurabilirler.

Rusyada:

— Amerikalıların 450 atom bombası varmış..
— Aldırma, bizim şehirlerimiz daha çok!

Gazeteci — Geçen sene Amerikadaydım, sonra Afrikaya, daha sonra Hacca gittim!

Arkadaşı — Peki, ya şimdi?

Gazeteci — Şimdi Kore'den mektuplar yazıyorum!

Komiser — Siz, ne cesaretle gece yarısından sonra Ayazağadan geçiyorsunuz? Soyunun, savunma tedbirlerinizi görelim!

ARAMACILAR!

İstanbul şehrinin sokaklarında işportacılardan, dilencilerden ve bazı saatlerde de sarhoşlardan geçilmez oldu. Hattâ, akşam üstü sevimli Valimizin «parti»lerden, «kabul»lerden dönerken otomobiliyle dahi nasıl o kalabalığı söktüğünü hayli merak ediyorum. Bana inanmıyan meraklılar, durumu bizzat tahkik edebilirler. Zira bir musibet, bin nasihattan yeğdir derler. Nitekim fakiriniz de bütün o neşriyata «gazeteci palavrası» gözile bakıyor ve aldırmıyordum. Vakta ki...

Vakta ki bir akşam, Beyoğlunda başıma şöyle bir hâdise geldi; ben de inandım. Bir akşam (köroğlunun korkusundan hangi akşam olduğunu arzedemiyeceğim), Beyoğlunda (farzedelim sinemadan) dönüyordum. Bir ara sokak köşesinde temiz giyinmiş iki adam, bir kadını çevirdiler:

— Baksanıza hemşire hanım!

Hemşire hanıb pek canlı, diri, körpe bir şeydi. Sert sert:

— Ne var? dedi.

— Bir dakika müsaade edin. Üstünüzü arayacağız.

— Benim mi? Ne münasebet?

— Bize ihbar yapıldı. Silâh taşıyormuşsunuz...

— A.. A... A... Siz deli misiniz kuzum?

— Hayır abla. Memuruz. Arayacağız.

— Bende silâh falan yok ayol..

— (Eliyle kızın bir yerini işaretle) Koynunuzdaymış, arayacağız.

— Sokak ortasında mı? Bırakın diyorum.

— İşin şakası yok hemşire. Şöyle kenara gel bakalım. Nah işte, ihbarı yapan bey de burada...

Kızı sokak içine çekerlerken ben de beyi aradım. Amma, gösterdiklerine göre, bey diye bahsettikleri besbelli ben olacaktım. Baktım ki kızı zorla sokağa sürüklüyorlar. Derhal bizim sarı basın kartını çıkardım:

— Bırakın hanım! dedim, sizi sarhoş edepsizler sizi. Yürüyün bakayım. İşte hüviyetim. Kendinize memur süsü verirsiniz ha?.. Gel buraya!..

Anlaşılan hrefiler tabansızmış. Loşlukta ancak fotoğraflı kartı farkedebildiler. Kızı bıraktıkları gibi yallah sokağın öbür başından kaçtılar. Doğrusu ben de kovalıyamadım. Üstüme çakı bile yoktu..

Neyse... Tecavüze uğrıyan kızla, Burhan Felekvarî, ahbaplığa koyulduk.

— Allah sizden razı olsun! dedi. Bu kaçıncı...

— Ne istiyorlardı sizden?

— Duydunuz ya.. Beni aramak için soyacaklardı.

— Memur olmadıklarını anlamadınız mı?

— Anladım amma, tam bağıracağım sırada siz yetiştiniz...

Bu sırada yanımıza biri yaklaştı. Kız devam ediyordu:

— Eğer hüviyetinizi göstermeseydiniz polis olduğunuza inanmazdım. İfademi alacak mıydınız? Başıma gelenler.

— Yok, hacet yok! dedim.

— İsterseniz üstümü arayın.... Vallahi silâh filân taşıdığım yok!

Bu sırada acı acı bir düdük sesi. Yanımıza sokulan adam koluma yapıştı:

— Gel bakalım çekirge...

— Hayrola... Ben çekirge filân değilim...

— Evet, bir, iki sıçrarsın amma, yakayı ele verirsin...

Resmî bir polis de geldi. Sivil:

— Alın bunu, dedi, kendisine memur süsü vermiş, kızı sıkıştırıyordu!

Karanlığa rağmen pancar gibi kızarmış olmalıyım!

Derdimizi anlattık amma, akla karayı da seçtik. O gün, bugündür, karanlığa kalmamayı «asayiş namına» tercih ediyorum.

— İSTANBUL MUHABİRİ —

DERS

Bir mecliste kadın - erkek mevzuu konuşuluyordu. Biri sordu:

— Kadınlar her erkeğe «Beni ilk öpen sensin» derler. Kimden öğrenmişler acaba bunu?

Radyo sanatkârlarından Sacide Sirmen cevap verdi:

— Kimden olacak! Havva anamızdan!

KADINLAR SALTANATI

Memurlarından biri ezile, büzüle Telât Hemşeri'nin yanına girdi.

— Efendim, dedi. Bizim hanım cariyeniz... Maaşıma zam yapmanızı istiyor...

Telât Hemşeri yaprak sigarasından derin bir nefes çektikten sonra cevap verdi:

— Olur... Bizim hanıma sorayım, yarın cevap veririm...

İMDAT!

Yazan: VİR GÜL

ÇOK kişi: «Piyangodan para çıkarsa şunu alırım, bunu alırım» diye düşünür amma, piyangodan para çıkınca: «Acaba ne alsam?» diye düşüneni bilmem gördünüz mü?

İşte, Calibe Binbirnaz bu felâkete (!) uğramış bir zavallıydı! Sevdiği biri olsa beş bin lirayı onunla paylaşır, kendisini seven biri olsa beş bin liranın lâfını duyar duymaz gelir ona yanaşırdı.

Fakat Calibe Binbirnaz kendi halinde bir tazeydi. Anası - babası, kimi - kimseciği yoktu. Bir şirkette daktilo olarak çalışır, bir evin çatı katında kiracı olarak yaşardı.

Sonra, ne kötü dünyaya kaldığımızı caniler, katiller hergün isbat edip duruyorlar. Bu zamanda beş bin lirayı saklamak kolay mı?

— «Bankaya koysun» diyeceksiniz.

Dersiniz amma, sizin bu sözü söylemekte ne kadar hakkınız varsa Calibe hanımın da bu sözü dinlememekte o kadar hakkı vardır: Çünkü kadındır!

Kendi kendine şöyle düşünüyordu:

— «Bankaya yatırsam, beş bin lira sahibi olduğumu kim bilecek? Para ile imanın kimde olduğu belli olmaz derler. Şimdi imanın hacılarda, paranın hacıağalarda olduğu belli amma, ben ne hacıyım, ne hacıağayım. E, insanın da paralı olduğunu biraz belli etmesi lâzım, değil mi ya?

«Kürk alsam, taklidi var, kıymeti takdir edilmez. Mücevher alsam...»

Calibe Binbirnaz binbir düşünceden sonra nihayet bu noktada durdu... Ve kararını verdi:

Mücevher alacaktı. Hele şöyle leblebi kadar pırlantalı, at nalı kadar kocaman bir yüzük alıp parmağına takarsa öyle bir kurum satardı ki değme kimselere kafa tutardı.

*
* *

İnsanın cebinde parası olunca yürümesi bile değişir, derler. Buna inanmıyorsanız o gün bizim Calibe'nin yürüyüşünü görmeliydiniz! Baş havada, göğüs ileride, öyle bir kol sallayış, öyle bir bel çalkayış ki, deme gitsin!

... Demiye kalmadı, bizim nazeninin peşine bir adam takılmasın mı?

— «Takılsın varsın» diyeceksiniz. «Ne çıkar!»

Doğru. Calibe Binbirnaz'ın binde biri kadar olamıyan nice kadınların aftosları var. Onun niye olmasın! Allah için eli - yüzü düzgün, sözü - sohbeti yerinde, akça pâkçe bir hatun kişidir. Vakıâ şimdiye kadar pek aşna - fişnası yoktur amma, her yiğitin gönlünde bir aslan yatar...

Şöyle bir gözünün kuyruğile baktı: Peşinden gelen adam, gönlünde yatan aslana da benzemiyor değildi hani yâni. Otuz, otuz beş yaşlarında, boylu - boslu, kara yağız bir genç. Eski «monşer» tipi ile yeni «bob» tipi arasında giyinmiş, avını kollıyan kurt gibi, hesaplı adımlarla, yavaş yavaş geliyor.

Mizahî hikâyelerde sık sık rastlanır: Kadın, peşindeki musallatı başından defedebilmek için, ya kürkçü mağazasına girer, yahut da mücevherci dükkânına.

Bizimki de mizahî hikâye amma, Calibe Binbirnaz yolunun üzerine çıkan kuyumcu dükkânına peşindeki adamı defetmek için girmedi. Mücevher almıya aslında karar vermişti.

Yalnız, içeri girerken aklından şöyle bir düşünce de geçmedi değil:

— «Kuyumcu dükkânına girişim ya bu adamı ürkütürse?»

Sonra yine kendi kendine cevap verdi:

— «O zaman maksadının ciddî olmadığını anlamış olurum... Daha iyi.»

Calibe'nin gönlünde yatan aslan bu gibi şeylerden ürkmiyecek kadar cesurdu çünkü.

Fakat hayret! Camekânın önünde biraz durup gözüne bir yüzük kestirdikten sonra içeri giren genç kadının arkasından o «monşer - bob» tipi genç adam da girmez mi?

Calibe beğendiği yüzüğü çıkarttı. Evirdi, çevirdi. Baktı. Bir daha baktı. Fiatını sordu ve... Tam bu sırada bir çığlık attı:

— «Amanın!»

Onun haykırmasile şık zamparanın sokağa fırlaması, arkasından kuyumcunun:

— «Tutun! Kaçıyor! Yakalayın!» diye bağırması bir oldu.

Ahali dükkânlardan fırladı, yoldan geçenler durdular ve... Herifi yakaladılar.

Hâdiseye — ne hikmetse — polis de derhal yetişmişti. Gelen, tecrübeli ve eski bir polismiş ki, adamın yüzüne şöyle bir bakar bakmaz tanıdı:

— «Meşhur kibar hırsız, yankesici ve soyguncu Çinigöz Sezai!» dedi. «Yürü bakalım kodese! Bir sıçrarsın çekirge; iki sıçrarsın çekirge...»

Onlar sıçraya sıçraya, hoplaya zıplaya giderlerken kuyumcu, dükkânına döndü. Sevincinden ne yapacağını bilemiyordu. Bir an, karşısındakinin kadın, kendisinin erkek, ikisinin de biribirine yabancı olduklarını unutup boynuna sarılacak, boynundan, yanaklarından şapur - şupur öpecekti. Fakat aradaki münasebeti — daha doğrusu — münasebetsizliği hatırladı. Kendini toparladı.

Bu sefer kadının ellerini yakalayıp öpmiye başladı:

— «Dükkânımı soyulmaktan kurtardınız... Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum...» diyordu.

Calibe bu sözlerin arkasından: «Dile benden ne dilersen» sözünün geleceğini bekliyordu.

Fakat kuyumcu, yine o hararetli ve heyecanlı haliyle:

— «Size bir şey soracağım, hanımefendi» dedi. «Bu adamın haydut olduğunu nasıl keşfettiniz?»

Calibe şaşırmıştı:

— «Ben mi keşfettim?»

— «Öyle ya.»

— «Hayır. Yanlışınız var.»

— «Peki, adamın soyguncu olduğunu keşfetmediniz de tam mücevherlere yaklaştığı sırada «amanın!» diye neden bağırdınız?»

Mesele anlaşılıyordu.

Calibe, deminki çığlığından daha tiz bir kahkaha koyuverdi:

— «İlâhi! Siz beni onun için mi bağırdı sandınız?»

— «Öyle ya. Ya neye bağırdınız?»

Calibe acı acı gülümseyerek izah etti:

— «Ben size şu yüzüğün fiatını sormuştum ya?»

— «Evet.»

— «Ne cevap vermiştiniz?»

— «On iki bin beş yüz elli iki buçuk lira...»

Calibe tekrar ayni dehşetle: «Amanın!» diye haykırdı ve bu sefer kendisi dükkândan dışarı fırladı!

Küçük Valinin maceraları!

TANIDIKLAR ANSİKLOPEDİSİ

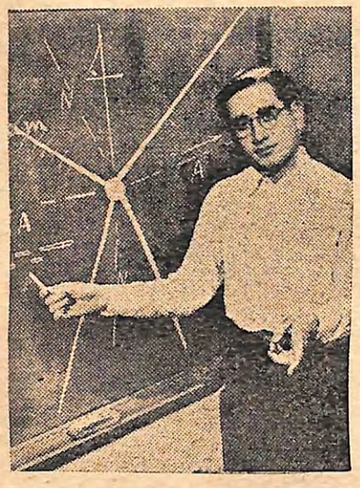

Nijat Tahsin Alper

ALPER, Nijat Tahsin — Hem alper, hem erkişidir. Meşhur şairimiz Faruk Nafiz Çamlıbel'den Kabataş mektebinde edebiyat zevkini aldığı için şairliğe heves etmiştir (Hâlâ da kurtulamamıştır ya...).

Bereket, helâl süt emmiş kibar bir genç olduğundan, bobstil şairler arasına katılmamış, kendine mahsus bir yol tutturmuştur (Gidiş o gidiş!)

Alperin bir meziyeti de «salon» şairi olmasıdır. Her ne kadar salonları terennüm etmezse de eserleri en çok «Salon»da okunmuştur.

Cihat Arman

ARMAN, Cihat — (Molla Fenârî). Millî takım kaptanı olup evvelâ Fener, sonra millî kalelerimizi muvaffakiyetle beklemiştir.

Uzun müddet bu hamiyetli ve muvaffakiyetli hizmetinden sonra mukaddes cihadı terkederek emekliye ayrılan Cihat Arman, tığ gibi bir delikanlı iken birdenbire kendini serbest hayata salmış ve basküle vuruldukta Yavuz Abadan'a yaklaştığı anlaşılmıştır. Ne letafet, ne zarafet!

Kaleciliği bıraktıktan sonra Arman'ın, sivil hayatta forvet'e nakli makam ederek taarruza geçeceği anlaşılıyor. Hele kadın kalblerini de futbol topu gibi kendinde toplaması emsalinin hasedini celbetmektedir. «Öz Fenerbahçe» adında haftalık bir spor gazetesi, başlıca eseridir.

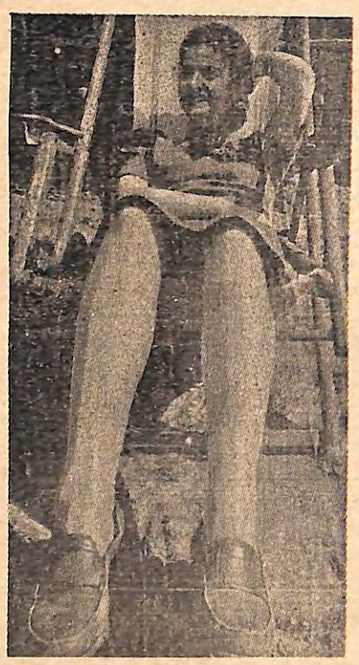

Güler Arıman

ARIMAN, Güler — (Türkiye güzellik kraliçesi, Avrupa beşincisi). Spora merakı dolayısile maç zannederek güzellik kraliçeliği müsabakasına girdi ve kazandı. Adına uygun olarak, daima güler yüzlüdür. Ailesi efradı, muallim sınıfından olduğu için, kızları da her haliyle emsaline ders vermektedir. Maamafih kendisi de evvelâ bale mektebinde, sonra diğer mekteplerde hayli ders görmüştür. Şimdi hayat mektebinin alfabesini sökmiye çalışıyor.

Aslen Ankarada, yazları Küçükyalıda otururlar. Büyüdüğü zaman belki Büyükadaya göçecektir.

Uçakla seyahatten hoşlanır (amma havalanmaktan değil). Şimdilik ev işleri görmekle meşguldür.

Mehmet Ataker

ATAKER, Mehmet — Bu zat hakkında şudur veya budur demenin imkânı yoktur. Çünkü ne deseniz o değildir ve ne demeseniz odur. Girmediği kalıp, boyamadığı boya (fıstıkî dahil) kalmamıştır. Hattâ, meslekdaşlar duymasın, gazetecilik bile etti.

Atak, girgin, sokulgan ve üstelik yeri yurdu belli bir vatandaşımızdır. O ataklığına rağmen fazlaca hücuma uğradığı için bazı yüksek fikirlerini kendine saklar. Meselâ evinin gizli bir yerinde bir küçük taht yaptırmıştır. Haşmetinden şüphe edildiği zaman derhal gider, o tahta kurularak kendini aynada tetkik eder.

Söz söylemekteki belâgati o derecededir ki, ağzını açtığı zaman alkış seslerinden cümlesinin sonu henüz bir defa olsun duyulamamıştır. Herkesçe sevilmesine rağmen sık sık yer değiştirmesini zekâsının güneşe benzeyişile izah edenler de vardır.

İLAN

Kendilerini dostumuz olmak şerefile mübahi gören tanıdıklardan diğer rüfeka arasında bir an önce yerlerini almak dileyenlerin resimlerini göndermekte acele etmeleri rica olunur. Dostumun dostu benim de dostumdur kavli meşhurunca tanıdıkların tanıdıkları da bu ilânı davetiye telâkki edebilirler.

AVRİMAR, R. Mecdet — Menşe ve mevlidi Tunceli veya Eğin olmakla biraz Fuzuliye benzer. Tahsili Kabataş aşiret mektebindedir. Fecr-i Mâzî şairlerindendir. Bu itibarla eskiden kelebek biçimi gözlük kullanırdı. Koyduğumuz resim ikinci gençliğine ait, herkese göstermediği bayramlık fotoğrafıdır.

Avrimar, Uzun İsmail Hakkının aksine Fevzi Lûtfi Karaosmanoğlu, Yakup Kadri Karaosmanoğlu ve bir kısım Karaosmanoğullarile Gökay gibi kısaca olduğundan birçok merasim fotoğraflarında arkada kalır. Maamafih, bu hasleti yüzünden ikbal yolu siyasette olduğuna muhakkak nazarile bakabiliriz.

Edebiyata müteallik bazı eserleri varsa da çoğumuzun haberi yoktur.

R. Mecdet Avrimar

Çömezin Röportajları: 225

Günün Olayları

Çizen: Ramiz

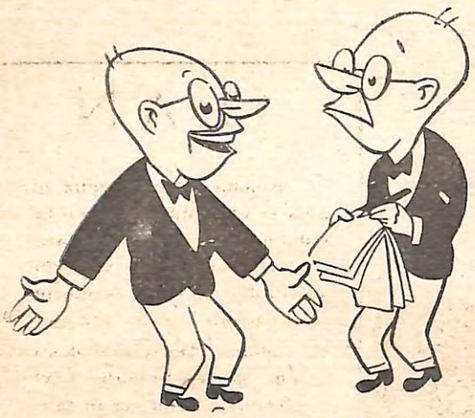

— Pakistan bize fil gönderiyormuş..
— Asıl hüner bizim Kore'ye gönderdiğimiz gibi aslanlar yollamakta!

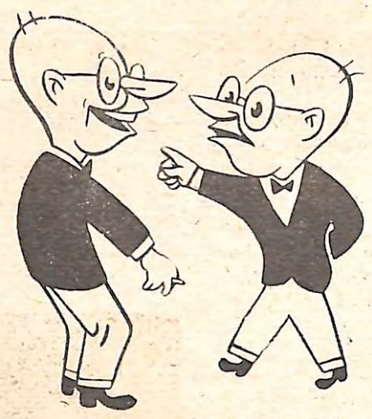

— Kumaş fiatları nereye kadar yükselecek?
— Yüksek sosyetenin hizasına kadar...

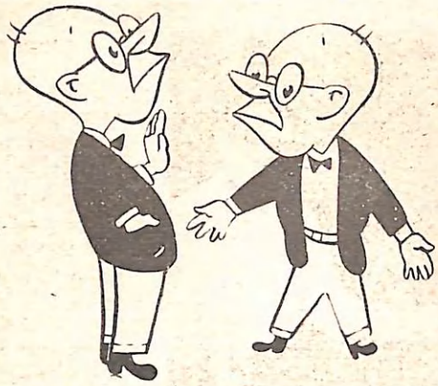

— Sayım suyum yok!
— Sayım oldu, iş şimdi suya kaldı!

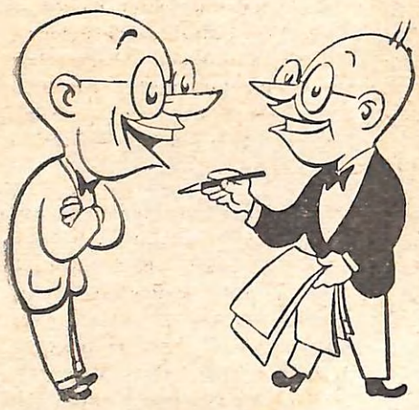

— Gecekondular neden Mecidiyeköyüne nakledildiyor?
— Bir mecidiyeye maloldukları için!

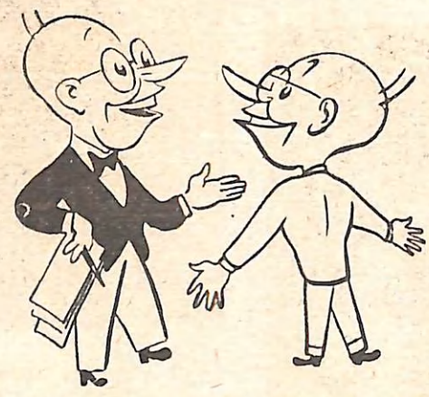

— D. P. kongresinde Karaosmanoğlu yine C.H.P. nin yakasına yapışmış..
— Daha fazla karalıyabilmiş mi?

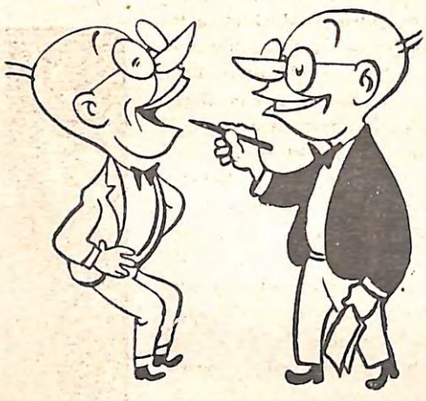

— Köprülü neden Romaya gidiyor?
— «Her yol Romaya gittiği için»...

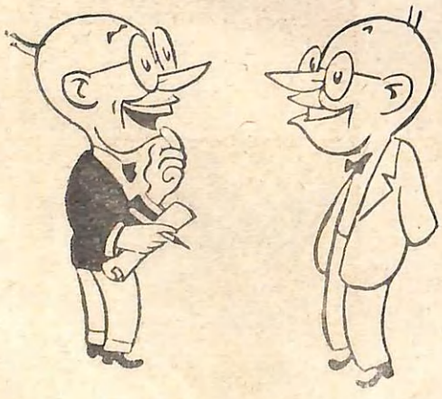

— Valinin bir yaşına bastığı belli bile olmadı..
— Nasıl olmadı, boyuna baksana!

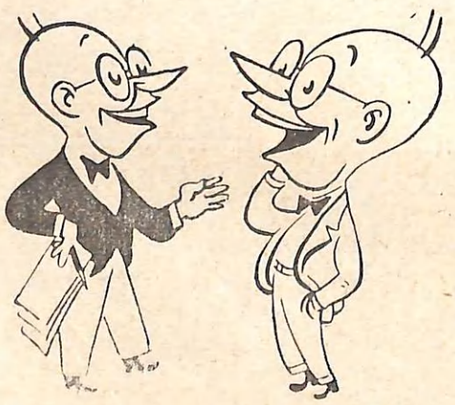

— Demokrat milletvekillerinin bir noksanı var..
— Malûm, frakları!

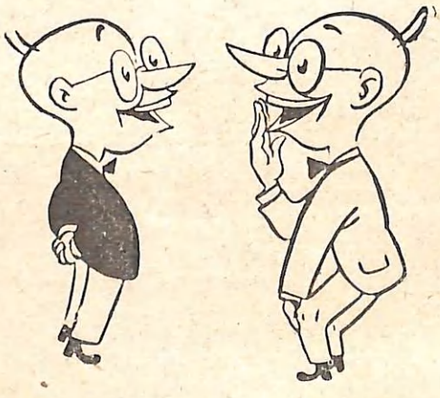

— Kadınlara lâf atanlara ne yapmalı?
— Sopa atmalı!

FIKRALAR

MESELE!

Ziyafet pek neş'esiz geçiyordu.

Canı sıkılanlardan biri yanındakine döndü:

— Artık sabrım kalmadı, birader, dedi. Kalkıp gideceğim amma, ev sahibi ne der diye çekiniyorum.

Sorduğu zat Süheyl Ünverdi. Acı acı gülümsedi:

— Ben de bir an durmıyacağım amma, misafirlerden çekiniyorum. Çünkü ben ev sahibiyim!

AMAN DOKTOR!

Gece yarısı telefon çaldı:

— Aman doktor! Karımın sancısı tuttu. Lûtfen derhal...

«Doktor» adamın sözünü keserek cevap verdi:

— Evet amma, ben iktisat doktoruyum...

Öbür taraftaki ses bu sefer daha heyecanlı çıktı:

— Aman ne iyi, doktor! Doğumu iktisatlı yaparsınız...

MESLEK SIRRI

Kevork'la Mişon konuşuyorlardı. Mişon sordu:

— Ticaretin sırrı nedir, bilirsin?

— Bilirim: Müşteriye, ihtiyacı olan şeyi satmak...

Mişon gülerek:

— Bilemedin! Ticaretin sırrı, müşteriyi sattığımız şeye ihtiyacı olduğuna inandırabilmektir.

İDARE!

Halikarnas Balıkçısı evden çıkarken karısına:

— Ver bakalım benim otomobilimi, demiş ve karısının uzattığı paltoyu arkasına geçirmişti.

Bunu duyunca arkadaşı merak etti:

— Anlamadım: Paltona niçin «otomobil» diyorsun?

Halikarnas Balıkçısı cevap verdi:

— Bunda anlamıyacak ne var! Ben bu paltoyu on beş senedir benzinle idare ediyorum...

SİLÂH

Bir tarihte bir memleketin başbakanile devlet reisi arasında şöyle bir muhavere cereyan etmiştir:

— Düşman hudutlarımıza dayanmış... ne yapacağız?

— Merak etmeyin. Gümrük memurlarımız derhal geri püskürtürler.

HESAPLI

Salamon oğluna sordu:

— Yolda bin liralık bir tomar bulsan, ne yaparsın?

Küçük Moiz cevap verdi:

— Eksik mi, değil mi diye evvelâ bir sayarım...

TEPE TEPE

İki ahbap arasında:

— Geceleri hiçbir yere çıkmıyorsunuz galiba?

— Çıkmıyoruz, birader. Malûm ya: Evin kirası yüksek. Her ay avuç dolusu para veriyoruz. Geceleri bir iki saat bile olsa evi boş bırakmıya gönlümüz razı olmuyor...

Fransız Boksörlerinin imzalı karikatürleri

En güzel stil sahibi
Gustave Perrot

Nakavt kralı
Luis Fernandez

Sabık şampiyon
George Carpentier

CARPENTİER'nin mecmuamıza demeci

Eski dünya ağır sıklet boks şampiyonu Carpentier, üç maç idare etmek üzere İstanbula gelmiş ve bu maçları hakikaten idare etmiştir. Hayli zayıf ve nahif bir zat olan Carpentier, «Mizah» muharririni ringe davetle aşağıki beyanatı vermiştir (Fransızcaya tercümesi Eşref Şefik tarafından Fransızca gazetelerde yapılacaktır):

— İstanbulu görür görmez şaşırdım kaldım. Hattâ hayretimden bu maçları tertip edenleri mi, yoksa buraya kadar gelmek cesaretini gösteren Fransız boksörlerini mi tebrik etmek lâzım, kestiremiyorum. Türkiyenin iyi güreşçi yetiştirdiğini Fransadayken duymuştum. Fakat bu kadar usta boğa güreşçilerine malik olduğu aklımdan geçmezdi. Çok orijinal buluşlarınız var. Meselâ idare ettiğim son maç nakavt kralı boksör Fernandezle Adnan İnan adlı bir güreşçiniz arasında oldu. Dünyanın hiçbir yerinde bir güreşçiyle boksörün dövüşü görülmüş şey değildir. Türkçede en sevdiğim kelime, öğrendiğim yegâne kelimedir: Allahaısmarladık!

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI: 825

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir

Mizah

Sonbaharın sayılı Fırtına'sı!